

V. Sprieduma kļūdainība, jo tajā nepienācīgi piemērota Regula (EK) Nr. 1370/2007⁽⁴⁾, lai vērtētu atbalsta saderīgumu ar Savienības tiesisko regulējumu; pamatojuma nenorādīšana

Komisija ir pieņēmusi lēmumu, pamatojoties uz kļūdainu juridisko pamatu, jo Regula 1370/2007 nebija piemērojama tāpēc, ka tā stājusies spēkā pēc tam, kad jau bija pieņemts *Consiglio di Stato* spriedums, kurā tiesības uz šīm kompensācijām tika atzītas saskaņā ar Regulu 1191/69.

- ⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1191/69 (1969. gada 26. jūnijs) par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV 1969, L 156, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV 2007, L 315, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 21. septembrī Brugg Kabel AG un Kabelwerke Brugg AG Holding iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-441/14 Brugg Kabel AG un Kabelwerke Brugg AG Holding/Eiropas Komisija**(Lieta C-591/18 P)**

(2018/C 399/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Brugg Kabel AG, Kabelwerke Brugg AG Holding (pārstāvji: A. Rinne un M. Lichtenegger, advokāti)

Otra lietas dalībniiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-441/14 un otras lietas dalībnieces 2014. gada 2. aprīļa lēmumu (lieta AT.39610 – Spēka kabeli), ciktāl tas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;
- 2) pakārtoti, atcelt 1. punktā minēto Vispārējās tiesas spriedumu un otras lietas dalībnieces lēmumu, ciktāl:
 - a) apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktais naudas sods tika noteikts 8 490 000 EUR apmērā un
 - b) apelācijas sūdzības iesniedzējām tika piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus,un samazināt naudas sodu pēc Tiesas ieskatiem saskaņā ar apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumiem pirmajā instancē;
- 3) papildus pakārtoti, atcelt 1. punktā minēto Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- 4) piespriest otrai lietas dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas ir izvirzījušas sešus pamatus.

Pirmais pamats: tiesību uz aizstāvību pārkāpums, iesniedzot informācijas pieprasījumu un paziņojumu par iebildumiem angļu valodā

Nemot vērā informācijas pieprasījumu valodu versijas un apelācijas sūdzības iesniedzēju rīcībā esošo paziņojumu par iebildumiem, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot par pietiekamu pārāk zemu saprotamības līmeni. Būtu pareizi ļaut adresātam pilnībā izprast iebildumus, ļaujot viņam izvēlēties saprotamu valodas versiju visaptverošas aizstāvības nolūkos. Nepietiek tikai "pietiekami" izprast iebildumu veidu un apmēru, lai "paustu lietderīgu nostāju šajā ziņā".

Vispārējā tiesa turklāt neņēma vērā, ka šajā ziņā Komisijai ir būtiska nevis atbilžu lietderība, bet vienīgi tas, vai attiecīgais uzņēmums, neraugoties uz Komisijas atteikumu sniegt piekļuvi citai valodas versijai, ir spējis pilnībā aizstāvēties pret iebildumiem.

Otrais pamats: Tiesību uz aizstāvību pārkāpums, atsakot piekļuvi citu uzņēmumu apsvērumiem par iebildumiem

Vispārējā tiesa noteica pārmērīgas prasības attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem attiecīgajam uzņēmumam būtu jāpiešķir piekļuve citu adresātu nekonfidencialajām atbildēm uz paziņojumu par iebildumiem. Paziņojuma par iebildumiem adresātam būtu jāpiešķir piekļuve jau tad, ja attiecīgais uzņēmums, nemot vērā pret viņu iesniegtās apsūdzības, atsaucas uz ticamiem apstākļiem, kuri izriet no visas procedūras un apliecina, ka ir visnotaļ iespējams, ka citu paziņojuma par iebildumiem adresātu nekonfidencialas atbildes var ietvert šo uzņēmumu attaisnojošus fragmentus vai dokumentus.

Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka tas, ka tikai Komisija var novērtēt, vai atbildēs uz paziņojumu par iebildumiem, ko iesnieguši citi šī paziņojuma adresāti, ir (iespējams) attaisnojoši fragmenti vai dokumenti, ir pretrunā tiesiskas valsts principiem. Tādējādi Komisija darbotos gan kā iestāde, kas veic izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un lēmumu pieņemšanu, gan vienlaikus kā iestāde, kas nodrošina aizstāvību vienā un tajā pašā lietā tomēr nespējot identificēt šajā ziņā nepieciešamās faktu sakarības.

Trešais pamats: nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpums, kā dalības pārkāpumā datumu nosakot 2001. gada 14. decembrī

Vispārējā tiesa esot noteikusi pārāk zemu pierādījumu standartu attiecībā uz pierādījumiem par dalības vienotā un turpinātā pārkāpuma uzsākšanu. Komisijai būtu bijis jāiesniedz precīzi, pārliecinoši un saskaņoti pierādījumi, kas pamato stingru pārliecību, ka datums, kas ir izvēlēts kā pārkāpuma sākums, ir konkurences pārkāpums. Jebkuras šaubas būtu jāatrisina par labu attiecīgajam uzņēmumam saskaņā ar *in dubio pro reo* principu.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka, lai atspēkotu netiešus pierādījumus, pietiek ar netiešiem pierādījumiem par pretējo. Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības interesēs administratīvajā procesā par sankciju piemērošanu nevar pieprasīt, lai attiecīgais uzņēmums iesniedz pierādījumus, ka to pilnībā attaisno.

Ceturtais pamats: pierādījumu sagrozīšana un nevainīguma prezumpcijas pārkāpums, atzīstot, ka dalība pārkāpumā bija nepārtraukta no 2005. gada 12. maija līdz 2005. gada 8. decembrim

Vispārējā tiesa esot sagrozījusi pierādījumus par apelācijas sūdzības iesniedzēju nepārtrauktu dalību pārkāpumā, kad tā, neraugoties uz daudziem neviennozīmīgiem un pretrunīgiem netiešajiem pierādījumiem, nonāca līdz stingrai un nelokāmai pārliecībai par to, ka pārkāpums turpinājās nepārtraukti.

Vispārējā tiesa arī šajā gadījumā neesot ņēmusi vērā atbilstošo standartu netiešu pierādījumu atspēkošanai.

Piektais pamats: pierādījumu sagrozīšana, nevainīguma prezumpcijas un samērīguma principa pārkāpums, nosakot atbildību par aizliegtu vienošanos noslēgšanu attiecībā uz zemūdens kabeļiem, valstu tirgiem un liela mēroga projektiem

Vispārējā tiesa esot noteikusi pārāk zemu pierādījumu standartu un ir sagrozījusi pierādījumus attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju atbildību par tādām autonomām un atsevišķām pārkāpuma daļām kā zemūdens kabeļiem, valstu tirgiem un liela mēroga projektiem, kurās apelācijas sūdzības iesniedzējas ne piedalījās, ne arī bija ieinteresētas.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā nepamatotos un nesamērīgos riskus, kas raksturīgi tādai vienota un turpināta pārkāpuma juridiskā jēdziena plašai interpretācijai attiecībā uz uzņēmumiem, kuri nav piedalījušies visās tā daļās, bet kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu tikt solidāri saukti pie atbildības par kaitējumu, kas radies šī pārkāpuma rezultātā.

Ņemot vērā pašreizējo situāciju Savienības noteikumu par zaudējumu atlīdzību saskaņošanas jomā, regresa tiesību izmantošana pret solidāri atbildīgajiem līdzdalībniekiem valsts līmenī nav piemērots instruments, lai kompensētu plašu ārējo atbildību.

Sestais pamats: Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾, 23. panta 2. un 3. punkta pārkāpums, kā arī tiesiskuma, samērīguma un *non bis in idem* principu pārkāpums, aprēķinot naudas sodu

Vispārējā tiesa esot kļūdaini apstiprinājusi 2004. gadu kā atsaucis gadu attiecībā uz pārdošanas apjomiem, jo tas neesot reprezentatīvs un neatspoguļojot ne apelācijas sūdzības iesniedzēju faktisko lielumu, ne arī to ekonomiskās iespējas.

Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā faktu, ka Komisija atbildības noteikšanas nolūkā nevarēja, no vienas puses, atsaukties uz vienotu un turpinātu pārkāpumu, proti, karteli, kas ietver gan A/R konfigurāciju, gan R konfigurāciju, un, no otras puses, atkal mākslīgi nodalīt šķietami neatdalāmas pārkāpuma daļas, lai aprēķinātu naudas sodu.

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 1. lpp.

Tiesas (trešā palāta) priekšsēdētāja 2018. gada 2. augusta rīkojums (*Landgericht Berlin* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *flightright GmbH/Iberia Express SA*

(Lieta C-186/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas (trešā palāta) priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 221, 10.7.2017.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 21. augusta rīkojums (*Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia SA, Ministerio Fiscal*

(Lieta C-212/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 2. augusta rīkojums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika, ko atbalsta Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika

(Lieta C-594/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 412, 4.12.2017.